

Neamului Valah Strigare

Vasile Militaru

Frați Valahi din patru unghiuri, frați de viață Geto-Dacă,
Frați pe care nici o liftă n'a putut robi să ne facă, -
Iată-ne azi robi sub lifta unui Neam care, din lume,
Vrea pe veci să ne sugrume,
Să se șteargă dintre Neamuri strălucitul nostru nume!...

Dar, mai cruzi ca lifta neagră care azi, prin vicleșug,
Ne-a'njugat - plăvani la jug, -
Sunt acei câțiva nemernici, frați de sânge, scoși din minți
De-ai trădărilor "arginți",
Cari, de zornăitul dulce, nu mai pot nimic s'audă
Din cât geme țara toată cu de lacrimi geana udă!...

Toți acestia, - o droae de nemernici care vor
Nimicirea Țării lor, -
S'au făcut, în mâna liftei, crunte "Coadă de Topor",
Și s'au năpustit cu ură, fâlfâind drapele roșii,
Să doboare tot ce'n veacuri au păstrat mai drag strămoșii!...

Vor, vânduții fără inimi, - îndemnați de-a liftei gloată, -
Să ne-aprindă Țara toată;
Nu mai vor s'avem tezaur
În altare pe Iisus;
Ticăloșilor li-i sete de mărirea lor, de aur; Drojdia se vrea de-asupra; putregaiul se vrea sus;
Sufletele lor de fiară
Nu mai au nimica sfânt;
Ei vor "patria" să piară,
"Dumnezeu" să fie frânt;
Să fim toți o biată turmă fără drepturi, nici cuvânt!...
Să nu mai avem din toate, sub tâlharii bolșevici,
Decât jug și plâns în gene, umilinți, scuiat și bici;
Soarta nației române s'o păstreze lifta 'n mână
Viermii toți s'ajungă 'n slavă, iar luceferii'n țărână;
Și, sub tirania gloatei care-și 'naltă pumnul strâns,
Să ni-se topească ochii potopiți de-atâta plâns?...

Frați Valahi - cu glas de tunet, ne-a strigat un mare "Mag"
Să ne facem toți o stâncă sub al Țării noastre steag;
S'alungăm "semănătorii de ruine și pustiu",
Care vor s'arunce Neamul în mormânt fără sicriu!
El a plâns pe culmea 'naltă, când a buciumat aprins,
Neamului aproape 'nvins,

Și-al său bucium l-a dus vântul, prelungit, din stâncă'n stâncă;
L'au fost auzit și morții din dormirea lor adâncă:
Frați Valahi, chemarea-i sfântă, voi n'ați auzit-o încă?!...

Cine să te mai trezească, Neam robit de-atâtea Iude,
Dac' auzul tău nici glasul Magului nu-l mai aude?!
Cum să nu ne facă robi,
Ca pe niște boi neghiobi
Cei misei: "semănătorii de pustiu și de ruine",
Când nici ție nu ți-e milă de moșia ta, de tine?!

Cum n'ar împrășca tâlharii
Cu noroi pe toți "stegarii",
Tot ce-avem mai drag, mai sfânt;
Cum nu ne-ar scuipa obrazul, și pe morșii din mormânt,
Când, cu nepăsare, toți
Ne uităm mereu la gloata de misei vânduți, de hoți,
Făr'a ridica un deget, - ca un hoit ce zace'n glod,
Și din care viermii lacomi, liniștiți, în voe rod?!...

O, vă veți trezi odată, frați Valahi, dar prea târziu,
Când va fi aproape gata groapa cea fără sicriu,
În adâncul cărei Neamul aruncat va fi de viu!...octombrie 1937